

Är det verkligen ett bra system?

Publicerad: 18 april 2017

Författare: Mikael Mjörnberg

Kvalserien skrotades, raka matchserier infördes, spelar det kanske lite väl mycket i händerna på gängen från Handbollsligan? Det känns som det blivit svårare att ta sig upp genom systemet.

Till förra säsongen skrotades kvalserien till Handbollsligan, eller Elitserien som det fortfarande hette då, och ersattes istället av raka matchserier där de tre lagen från högre serie fick varsitt lag från lägre serie på sin lott i bäst av fem matcher.

Det oförutsägbara kvalet blev därmed lite lättare att kontrollera för lagen uppifrån och någonstans i kråksången fanns också en baktanke om att det skulle bli mer intressant för publiken. En produkt som skulle vara enklare att kommersialisera.

Nu ska man förstås akta sig för att vara för snabb med att döma, men jag är tveksam till att det faktiskt är ett särskilt bra system. I alla fall om man ska se det ur perspektivet från lagen från allsvenskan.

Samma sak gjordes inom ishockeyn. Där skrotades kvalserien mellan SHL och Hockeyallsvenskan och ersattes av raka matchserier i bäst av sju drabbningar. Diskussionens svallvågor har gått höga sedan dess. Belackarna hävdar ivrigt och ofta att systemet innebär en så stor fördel för de "rika" SHL-klubbarna att oddsen blir ojämna och att det i förlängningen kommer bli en stängd liga. Men så här långt har flera

lag från allsvenskan faktiskt lyckas lura systemet och ta sig upp. Leksand ifjol och Mora i år.

Inom handbollen däremot, där har det blivit precis på det viset. En stor fördel för klubbarna från Handbollsligan som är lite bredare, lite starkare och därför har större sannolikhet att klara sig i en matchserie över många matcher än i en nervig kvalserie där motståndet för dagen varierar.

Systemet infördes ifjol och inget lag lyckades då ta sig från allsvenskan till Handbollsligan via kvalet. Aranäs hade inga som helst bekymmer med VästeråsIrsta och vann med 3-0 i matcher. Ska sanningen fram var IFK Skövde numret större än LIF Lindesberg och vann med 3-1 i matcher och även om Karlskrona hade problem med OV Helsingborg och så väl satte sig i en 0-2-sits som spelade jämna matcher redde man ändå ut det hela. 3-2 i matcher och lagen från Handbollsligan behöll sin status.

Det blir samma sak i år igen. Nu går jag förvisso händelserna väldigt mycket i förväg, men i skrivande stund har samtliga lag från Handbollsligan (Aranäs, HIF Karlskrona och Hammarby) 2-0 i matcher mot sina respektive motstånd (Önnered, Tyresö och Amo). Det kommer inget av gängen underifrån att vända. De allsvenska lagen fick förmånen att starta på hemmaplan, men sitter ändå i sitsen där de måste vinna tre raka fighter mot meriterat motstånd. Det talar sitt tydliga språk.

Som sagt, man ska akta sig för att döma ut alldeles för kvickt och kanske ska vi ge det hela en säsong till innan vi fäller det slutgiltiga omdömet. Men att sex matchserier av sex möjliga (troligtvis) kommer sluta med att lagen från Handbollsligan vinner under systemets två första säsonger, det gör det hela lite förutsägbart. Lite tråkigt. Lite ospännande. Och är det på det viset, då blir det i långa loppet förstås också svårt att kommersialisera produkten. Då ställer jag mig frågan om det verkligen är ett bra system.

Blir det för svårt att ta sig upp i Handbollsligan, då kommer det på sikt naturligtvis också att påverka lagen i allsvenskan och deras syn på sin tillvaro.

Men en sak som handbollen har som hockeyn är utan, det är ändå detaljen att seriesegraren går upp och seriejumbon åker ur. Det gör att diskussionen om en stängd liga aldrig kommer att bubbla upp hur stängt och tråkigt kvalspelet än blir.

Det är ett bra system.